

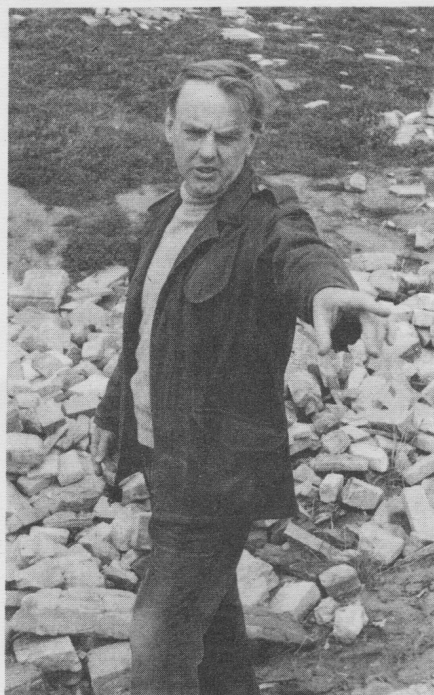
De wildernis zal bloeien als een narcis
De wildernis zal bloeien als een narcis
De wildernis zal bloeien als een narcis
De wildernis zal bloeien als een narcis

OVER DE TUIN

Toegegeven: het is moeilijk te geloven, dat die wildernis ooit wat zal worden rond "De Regenboog". Een tuin in onze zin - grasveld en perkje - wordt het nooit.

Maar het wordt wél wat! Het is precies als met het koninkrijk Gods. Het is moeilijk te geloven, dat de puinhopen en de vervuiling, temidden waarvan wij leven, ooit nieuw zullen worden, een aarde waarop alles en iedereen tot zijn recht kan komen.

Wij geloven daarin, omdat wij dat Rijk gezien hebben. In Jezus van Nazareth. Wij geloven in onze tuin, omdat we door de ogen en gebaren van Louis le Roy gezien hebben hoe het worden gaat.

De wildernis en de puinhoop gaan bloeien. Dat doen ze trouwens nu al. Onvoorstelbaar veel soorten planten en bloemen hebben zich er al gevestigd. Ze groeien en bloeien uitbundig.

Veel planten zijn er bij, die we gewoonlijk onkruid noemen.

Over een paar jaar komt iedereen hier kijken, zoals nu in de Kennedylaan in Heerenveen.

Steeds duidelijker zal het worden hoe de tuin, met zijn hoog en laag, met zijn geheimzinnige hoeken, een voortzetting is van de ruimten van "De Regenboog". Daar vroeg hij ook om. "De Regenboog" zal pas volledig gerealiseerd zijn, als binnen de ontmoeting aan de gang blijft tussen mensen en mensen, en mensen en God, en als het binnen naar buiten groeit, waar de ontmoeting met de natuur zich voltrekt. Dat is een boeiend proces. Een proces van jaren.